

Durant els anys setantes i vuitantes del segle vint la presència femenina en el professorat de les facultats de ciències en general i de biologia en particular, de les universitats del nostre país, era més aviat escassa. Degut a aquesta situació les activitats docents i la recerca tenien com a clars protagonistes **als homes.**

UNA DONA PIONERA EN UN MÓN DE ZOÒLEGS MASCULINS

En aquest context la Dra. Cristina Vicente va aconseguir formar part de la plantilla de la Universitat Autònoma de Barcelona, primer com a professora adjunta i posteriorment com a titular del llavors Departament de Zoologia.

Durant aquest període va prendre una decisió fonamental per la seva carrera: triar el tema per desenvolupar una tesi doctoral. Tot i que inicialment la Dra. Vicente tenia inclinació per l'estudi de les aus, el **Dr. Andrés de Haro**, catedràtic i director del Departament, li va proposar que dediqués la seva recerca al grup dels diplòpodes. I, tal com manifesta a l'apartat d'agraïments de la tesi doctoral, va decidir fer-la sobre aquesta classe de miriàpodes.

Aquesta decisió va significar que la Dra. Vicente es convertís en la primera persona de la península Ibèrica que es dediqués a l'estudi dels diplòpodes. En no haver-hi en el territori ibèric cap especialista d'aquests artròpodes que la pogués ajudar, va visitar en diverses ocasions el **Laboratoire de Zoologie des Arthropodes del Muséum National d'Histoire Naturelle de París.**

Allà el **Dr. Jean-Marie Demange** i el **Dr. Jean-Paul Mauriès** van rebre aquella joveneta i li van proporcionar el mestratge i suport que l'acabarien convertint en una notable estudiosa de la morfologia, la taxonomia i la faunística dels diplòpodes de Catalunya i del conjunt de la península.